

GRAMÁTICA DE ESPANJA 2

OBJEKTIPRONOMINIT

Espanja 1 -kurssissa opit taivuttamaan verbit presensissä, sekä käyttämään taivutukseen kuuluvia **persoonapronomineja** tarvittaessa.

PRONOMBRES PERSONALES	PERSOONAPRONOMINIT
yo	minä
tú	sinä
él / ella + usted	hän, se + (teitittelyn te)
nosotros / nosotras	me
vosotros / vosotras	te
ellos / ellas + ustedes	he, ne + (teitittelyn te)

Espanja 2 -kurssissa opitaan, että tämän lisäksi monet verbit viittaavat asioihin tai ihmisiin **objektipronominien** avulla. Objektipronomineja on olemassa kolme lajia Espanjan kielellä.

REFLEXIVOS		DATIVOS		ACUSATIVOS	
me	itseni, itseäni, itsessäni, itsestäni, itseni, itselläni, itseltäni, itselleni, itsekseäni, itsenäni	me	minulle, minulta	me	minut, minua
te	itsesi, itseäsi, itsessäsi, itsestäsi, itseesi, itselläsi, itseltäsi, itsellesi, itsekseäsi, itsenäsi	te	sinulle, sinulta	te	sinut, sinua
se	itsensä, itseänsä/itseään, itsessänsä/itsessään, itsestänsä/itsestään, itseensä, itsellänsä/itsellään, itseltänsä/itseltään, itsellensä/itselleen, itsekseänsä/itseksensä, itsenänsä/itsenään	le	hänelle/sille, häneltä/siltä	lo/la	hänet/sen, häntä/sitä
nos	itsemme, itseämme, itsessämme, itsestämme, itseemme, itsellämme, itseltämme, itsellemme, itseksemme, itsenäme	nos	meille, meiltä	nos	meidät/meitä
os	itsenne, itseänne, itsessänne, itsestänne, itseenne, itselläänne, itseltänne, itsellenne, itsekseänne, itsenäänne	os	teille, teiltä	os	teidät/teitä
se	itsensä, itseänsä/itseään, itsessänsä/itsessään, itsestänsä/itsestään, itseensä, itsellänsä/itsellään, itseltänsä/itseltään, itsellensä/itselleen, itsekseänsä/itseksensä, itsenänsä/itsenään	les	heille / niille, heiltä / niiltä	los/las	heidät/ne, heitä/niitä

Espanjankieliset objektipronominit ovat simppeleitä ja käteviä. Ne ovat lyhyitä ja sama pronomini yleensä käy monissa konteksteissa (esim. *me* = 14 vastinetta suomeksi), mutta miten niitä käytetään?

REFLEKSIIVIPRONOMINIT

REFLEXIVOS	
me	itseni, itseäni, itsessäni, itsestäni, itseni, itselläni, itseltäni, itselleni, itsekseni, itsenäni
te	itsesi, itseäsi, itsessäsi, itsestäsi, itseesi, itselläsi, itseltäsi, itsellesi, itseksesi, itsenäsi
se	itsensä, itseänsä/itseään, itsessänsä/itsessään, itsestänsä/itsestään, itseensä, itsellänsä/itsellään, itseltänsä/itseltään, itsellensä/itselleen, itseksensä/itsekseen, itsenänsä/itsenään
nos	itsemme, itseämme, itsessämme, itsestämme, itseemme, itsellämme, itseltämme, itsellemme, itseksemme, itsenämme
os	itsenne, itseänne, itsessänne, itsestänne, itseenne, itsellänne, itseltänne, itsellenne, itseksenne, itsenänne
se	itsensä, itseänsä/itseään, itsessänsä/itsessään, itsestänsä/itsestään, itseensä, itsellänsä/itsellään, itseltänsä/itseltään, itsellensä/itselleen, itseksensä/itsekseen, itsenänsä/itsenään

Käytetään refleksiivipronomineja, **mikäli tekijä ja kohde ovat sama**.

- Siempre **me** ducho por la noche.
Minä aina käyn suihkussa yöllä.
- A veces ustedes **se** ponen el pijama en cuanto llegan a casa.
Joskus te puette pyjaman heti kotiin tullessanne.

Ensimmäisessä esimerkissä minä *suihkutan itseäni*. Toisessa te puette pyjaman *päällenne*. Jos Ismo Leikolan monologi nimeltä *Passiivinen kanssa* on sinulle tuttu, olet varmaan tietoinen siitä, että suomeksi ei aina ole itsestään selvä kuka tekee mitä, sillä asiat *tulevat tehtyä*. Espanjaksi kuitenkin on yleensä selvä **tekijä**, joka tekee **jotakin jollekulle**. Eli espanjankieliset refleksiivipronominit ovat sinänsä helppoja, mutta ajatusmaailma on täysin erilainen verrattuna suomen kielen logiikkaan.

Tästä syystä on tapana käyttää refleksiivipronomineja aamutoimien yhteydessä. Katso seuraavia esimerkkejä.

ESPAÑOL	FINÉS
despertar	herättää
despertarse	herätä
levantar	nosta
levantarse	nousta ylös / seisomaan
lavar	pestä
lavarse	peseytyä
duchar	suihkuttaa jotakuta
ducharse	käydä suihkussa (suihkuttaa itseään)

afeitar	ajaa jonkun parta
afeitarse	ajaa (oma) parta
maquillar	meikata jonkun kasvoja
maquillarse	meikata kasvojaan
peinar	kammata jonkun hiukset
peinarse	kammata (omat) hiukset
poner	laittaa
ponerse	pukea
quitar	ottaa pois
quitarse	riisua
acostar	laittaa pitkälle
acostarse	mennä pitkälle

Eli espanjaksi ihminen *herättää itseään* tai *nostaa itseään*.

PRONOMINIEN SIJAINTI

Objektipronominit ovat lähtökohtaisesti painottomia sanoja. Tämä tarkoittaa, että niissä ei ole omaa sanapainoa ja siksi ne nojaavat johonkin muuhun sanaan, jotta lauseen intonaatio on oikein.

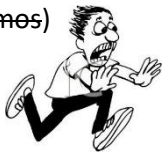
Objektipronominit nimittäen nojaavat aina johonkin verbiin. Pronomini liimataan verbin perään, mikäli verbi on perus- kesto- tai käskymuodossa, ja se kirjoitetaan erikseen verbin eteen kaikissa muissa tapauksissa. Kesto- ja käskymuodot käsitellään myöhemmin näissä muistiinpanoissa, mutta yllä olevassa taulukossa näkyi jo, että refleksiivipronomini on verbien perusmuodon takana (esim. *ducharse* ja *ponerse*), vaikka sitä edeltävissä esimerkeissä pronomini sijaitsi samojen verbien edessä (*me ducho* ja *se ponen*).

On hyvä huomata, että *no*-kieltosana ei myöskään saa tunkeutua objektipronominin ja verbin väliin.

- Nosotros no nos ponemos ropa elegante los domingos.
Me emme pue tyylikkäitä vaatteita sunnuntaisin.

Koska verbi on preesensissä (eli ei perus-, kesto- tai käskymuodossa), niin *nos*-refleksiivipronominin *ainoa* oikea paikka on heti verbin edessä (*nos ponemos*).

Sanojen paino on tärkeä käsite, joka auttaa ihmisiä ymmärtämään kieltä. Esimerkiksi joissakin espanjan kielen murteissa s-kirjain kuuluu aina heikosti tavun lopussa ("Nosotros no nos ponemos"), mutta sanat *no* ja *nos* eivät mene sekaisin, sillä *no* on painotettu sana ja *nos* ei ole. Siksi on tärkeä, että objektipronomini nojaa *aina* johonkin verbiin. Muuten pahoinpidellään lauseen sävel kauheasti! (~~Nos no ponemos~~)

LISÄÄ REFLEKSIIVIPRONOMINIEN KÄYTÖSTÄ

Refleksiivipronomininit tuovat esiin, että toiminta on suoritettu loppuun seuraavilla verbeillä.

ESPAÑOL	FINÉS	ESPAÑOL	FINÉS
beber	juoda (juomaa)	Bebo agua.	Juon vettä.
beberse	juoda (juoman loppuun)	Me bebo un vaso de agua.	Juon lasillisen vettä.
tomar	nauttia (juomaa)	Tomo café.	Juon/Nautin kahvia.
tomarse	nauttia (juoman loppuun)	Me tomo un café.	Juon/Nautin kahvin.
comer	syödä (ruokaa)	Como pan.	Syön leipää.
comerse	syödä (ruoan loppuun)	Me como un bocadillo.	Syön voileivän.
leer	lukea (tekstiä)	Leo una novela.	Luen romaania.
leerse	lukea (tekstin loppuun)	Me leo una novela.	Luen romaanin.

Lisäksi refleksiivipronomininit muuttavat joidenkin verbien merkityksen. Opi seuraavat.

ESPAÑOL	FINÉS	ESPAÑOL	FINÉS
ir	mennä, käydä	¿Vas a la tienda?	Käytkö kaupassa?
irse	lähteä	Me voy a casa.	Menen/Lähden kotiin.
llevar	viedä, kantaa, pitää päällä	Llevo una camisa negra.	Minulla on musta paita päällä.
llevarse	ottaa mukaan	Me llevo los exámenes.	Otan kokeet mukaani.
dormir	nukkua	Ella duerme poco.	Hän nukkuu vähän. / Hän ei saa paljon unta.
dormirse	nukahtaa	Ella se duerme rápido.	Hän nukahtaa nopeasti.
quedar	sopia tapaamisesta	¿Quedamos en la cafetería?	Tavataanko kahvilassa?
quedarse en	jäädyä jhk.	Me quedo en el campus.	Jään kampukseen.
dejar	jättää, lainata jollekulle	¿Me dejas el bolígrafo?	Saanko lainata kynääsi?
dejarse en	jättää jhk. vahingossa	Siempre me dejo el libro en casa.	Kirja jää aina kotiin.
encontrar	löytää	No encuentro el móvil.	En löydä kännykkääni.
encontrarse	löytää sattumalta, törmätä jkh.	Me he encontrado un billete de cincuenta euros en el metro / con un amigo en el concierto.	Löysin 50 euron setelin metrosta. / Törmäsin konsertissa ystävään.

Selvennyksiä:

- *Ir* ja *irse* toimivat suurin piirtein samalla tavalla kuin *mennä* ja *lähteä*. Muista vain tätä: hyvästellessä täytyy käyttää *irse*-verbiä kuten yllä olevassa taulukossa eikä *ir* (esim. "Me voy. ¡Hasta luego!"), vaikka suomeksi sanoisimme esim. "Mä meen nyt. Moido!".
- Käytetään *quedarse*-verbiä silloin, kun *ihminen* jää johonkin. Mikäli kyseessä on esine, sanotaan kuitenkin *dejarse* kuten taulukossa. Eihän kirja päätyä jäädä kotiin, vaan MINÄ jätän sen vahingossani!

DATIIVIPRONOMINIT

DATIVOS	
me	minulle, minulta
te	sinulle, sinulta
le	hänelle / sille, häneltä / siltä
nos	meille, meiltä
os	teille, teiltä
les	heille / niille, heiltä / niiltä

Käytetään datiiivipronominit kertoaksemme **kenelle tai keneltä toiminta tulee**.

- ¿Cuándo **me** devuelves el dinero?
Milloin palautat minulle rahat?
- **Le** pido un favor.
Pyydän sinulta palveluksen.

Samat espanjankieliset pronominit vastaavat siis *minulle* ja *minulta* - tai *sinulle* ja *sinulta* -muotoihin. Luonnollisesti konteksti ratkaisee, kertooko pronomini kenelle vai keneltä.

Pronominien käytön lisäksi datiiivilauseissa on yleistä täsmentää *a*-preposition avulla, ketä tarkoitetaan. Siinä tapauksessa täsmennys ei muuta lauseen rakennetta – **datiiivipronomini siis pysyy, vaikka selvemmme tarkoitustaan**.

- ¿Cuándo **le** devuelves el dinero **a Yolanda**?
Milloin palautat Yolandalle rahat?
- **Le** pido un favor **a Joaquín**.
Pyydän Joaquínilta palveluksen.

Huomaathan, että objektipronominien roolijaon mukaan refleksiivipronomineja käytetään tehdessämme jotakin **itsellemme**, ja datiiivipronomineja käytetään tehdessämme jotakin **muille**.

- Joaquín **se** pone el sombrero. (reflexivo)
Joaquín laittaa hatun päähän.
- Joaquín **le** pone el sombrero a Yolanda. (dativo)
Joaquín laittaa hatun Yolandalle.

Ja huomaathan myös tämän. Suomen kielellä on ilmeisesti tärkeä täsmentää, että Joaquín laittaa hatun juuri *päähänsä* eikä esim. peppuun. Miksi? Ja miksi sama täsmennys ei enää ole tärkeä silloin, kun hän laittaa hatun *Yolandalle*?

Suomeksi todennäköisesti käytetään kehon osia (kengät *jalkaan*, hansikkaat *kätehen*, jne.) välttääksemme itsekorostusta ihan kulttuurisyyistä. Espanjaksi on kuitenkin tapana ilmaista hyvin selkeästi, **KUKA** tekee **MITÄ** ja **KENELLE** (esim. Joaquín laittaa hatun *itselleen*). Vaikka espanjan kielen objektipronominilista on simppele, tällainen kulttuuriero voi vaatia vähän enemmän tottumista opiskelijalta.

TOINEN TAPA KERTOA KENELLE / KENELTÄ

Monet opiskelijat käyttäisivät mieluummin *para*-prepositiota koko ajan, eikä ”vaikeaa systeemiä”, jossa pitää valita oikea dativiipronomini ja sitten ehkä täsmentää se vielä *a*-preposition avulla. Tosin *para*-prepositiota käytetään ainoastaan kahdessa tapauksessa.

- **TILATESSAMME RAVINTOLASSA TAI BAARISSA**

Para mí sopa y para él una ensalada.

Minulle keittoa ja hänelle salaatti.

- **OLLA-VERBIN YHTEYDESSÄ**

Esto **es** para ti.

Tämä on sinulle.

¿**Hay** correo para mí?

Onko postia minulle?

Tengo algo para usted.

Minulla on jotakin teille (teitittely).

Saat lisää tietoa *para mí*- ja *para ti*-muodoista myöhemmin. Toistaiseksi riittää, että **yllä olevia poikkeuksia lukuunottamatta muistat käyttää dativiipronomineja aina kertoessasi kenelle tai keneltä tietty toiminta tulee.**

KAKSI DATIIVIVERBIÄ

Espanja 2 -kurssissa keskitytään muun muassa **gustar-** ja **doler-**verbeihin.

Ilmaistaan jostakin pitäminen verbillä *gustar*, mutta espanjankielisestä näkökulmasta asiat *ovat mieluisia* minulle, sinulle, hänelle, jne.

GUSTAR	
me gusta(n)	pidän jstk. (se on <i>minulle</i> mieluinen)
te gusta(n)	pidät jstk. (se on <i>sinulle</i> mieluinen)
le gusta(n)	pitää jstk. (se on <i>hänelle</i> mieluinen)
nos gusta(n)	pidämme jstk. (se on <i>meille</i> mieluinen)
os gusta(n)	pidätte jstk. (se on <i>teille</i> mieluinen)
les gusta(n)	pitävät jstk. (se on <i>heille</i> mieluinen)

Gustar-verbi taipuu luonnollisesti sen asian kanssa, mistä pidetään. Onhan se loogista, jos ajatellaan, että suomeksi sanotaan *asia miellyttää*, mutta *asiat miellyttävät*.

- ¿**Te gusta** bailar?
Pidätkö tanssimisesta? (Onko tanssiminen mieluinen sinulle?)
- No **nos gustan** las sorpresas.
Emme pidä yllätyksistä. (Yllätykset eivät ole mieluisia meille.)
- **Me gustas**.
Pidän sinusta. / Olen ihastunut sinuun. (Sinä olet mieluinen minulle)

Selvennyksiä:

- *Bailar* tarkoittaa "tanssia" (Se EI ole *bailata* sori!). Siinä lauseessa näkyy, että perusmuoto toimii myös substantiivina ja siksi voi sanoa esim. "Cantar es mi pasión", eli "Laulaminen on intohimoni."
- Jos *gustar* tuntuu vaikealta, muista vain, että yleensä *gusta* ja *gustan* -muodot riittävät riippuen siitä, että tykätäänkö yhdestä vai monesta asiasta.

Verbillä *doler* puolestaan kerrotaan kivuista.

DOLER	
me duele(n)	minua sattuu
te duele(n)	sinua sattuu
le duele(n)	häntä sattuu
nos duele(n)	meitä sattuu
os duele(n)	teitä sattuu
les duele(n)	heitä sattuu

Logiikka poikkeaa tässä täysin suomen kielestä. Espanjankielisissä lauseissa joku tekee jotakin jollekulle ja siksi sanotaan, että kehon osa aiheuttaa kipua minulle. Monet opiskelijat parat yrittävät joskus sanoa esim., että *Sattuu päähän* ja he tunkevat *a*-preposition substantiivin eteen (~~Me duele a la cabeza~~), vaikka oikeasti *pää aiheuttaa kipua* ja näin ollen se on lauseen subjekti.

- **Me duele** la espalda.
Minua sattuu selkään. (Selkä aiheuttaa kipua minulle.)
- **¿Te duelen** los hombros?
Sattuuko sinua olkapäihin? (Aiheuttavatko olkapäät kipua sinulle?)

Sinun ei kuitenkaan tarvitse miettiä mitään väärinpäin olevaa ihmelogiikkaa tässä. Muista vain käyttää **duele**-sana, jos sattuu yhteen paikkaan ja **duelen**-sanaa, jos sattuu useampaan paikkaan. Ja silloin kun sinun tekee mieli käyttää *a*-prepositiota kertoaksesi mihin sattuu, niin **ÄLÄ**.

AKKUSATIIVIPRONOMINIT

ACUSATIVOS	
me	minut, minua
te	sinut, sinua
lo / la	hänet / sen, häntä / sitä
nos	meidät / meitä
os	teidät / teitä
los / las	heidät / ne, heitä / niitä

Käytetään akkusatiivipronominit kertoaksemme minkä tai mitä.

- Veo a Yolanda. **La** veo.
Näen Yolandan. Näen hänet.
- Miro a Joaquín. **Lo** miro.
Katson Joaquínia. Katson häntä.

Suomeksi pitää tietää, vaatiiko verbi akkusatiivin (esim. *nähdä* + akkusatiivi) vai partisiipin (esim. *katsoa* + partitiivi). Espanjaksi riittää tietää, että kyseessä on se *asia*, josta puhutaan. Piste. Siksi minä saatan sekoittaa aika paljon joitakin sijamotoja, kun puhun suomea (Pahoittelen! 😊). Tosin espanjan kielellä pitää huolehtia joissakin tapauksissa, että käytetään maskuliini tai feminiinimuoto viittauskohteen mukaisesti silloin (lo/la tai los/las).

Koska akkusatiivipronomini korvaa aina meille tutun viittauskohteen ja viittaa selkeästi siihen, niin se **viittauskohde katoa lauseesta, kun akkusatiivipronomini tulee tilalle**. Eli voi kyllä täsmentää datiivipronominit, sillä viittauskohteensa saattaa olla epäselvä (**Le** doy la camisa **a Yolanda / a Joaquín / a usted...**), mutta ei täsmennetä akkusatiivipronomineja (**La** veo **la camisa**), sillä kyseessä oleva viittauskohde on aina ymmärretty.

- Esta camisa es nueva. ¿**La** quieres?
Tämä paita on uusi. Haluatko sen?
- ¿Puedes ayudarnos? / ¿**Nos** puedes ayudar?
Voitko auttaa meitä?

Ensimmäisessä lauseessa *la*-pronomini viittaa paitaan (la camisa). Siksi akkusatiivipronomini on feminiinimuodossa.

Toisessa lauseessa on kahden verbin yhdistelmä (puedes + ayudar). Koska toinen verbi on preesensissä ja toinen on perusmuodossa, saa valita kuhunkin puoleen pronomini sijoitetaan. Objektipronomini liimataan perus- kesto- tai käskymuodon olevan verbin perään ja se laitetaanhan erikseen verbin eteen muissa tapauksissa, mutta **ei sitä koskaan ikinä tungeta verbien väliin** (puedes nos ayudar).

Olemassa on siis kaksi yhtä hyvää vaihtoehtoa (preesensin edessä tai perusmuodon takana), mutta puhekielessä ne kai laitetaan useimmiten eteen. Varsinkin Latinalaisessa Amerikassa.

YLIMÄÄRÄINEN AKKUSATIIVIPRONOMINI

On kaksi tapausta, jossa akkusatiivipronomini **ei korva vaan täydentää** viittauskohteensa.

1. OBJEKTINSIIRTO:

Espanjankielisten lauseiden tavallisin sanajärjestys on **subjekti + verbi + objekti**, esim. ”(Yo) **meto el libro** en la mochila” (**Minä laitan kirjan** reppuun). Siksi, mikäli halutaan aloittaa objektilla, **täytyy merkata siirto ylimääräisellä akkusatiivipronominilla, jotta viestin saaja osaisi edelleen tunnista lauseen subjektia ja objektia sanajärjestyksen muutosta huolimatta.**

- Meto **el libro** en la mochila. → **El libro lo** meto en la mochila.

Laitan kirjan reppuun. → Kirjan laitan reppuun.

- Mónica va a ver **a Lola** el martes. → **A Lola la** va a ver Mónica el martes. / **A Lola** va a ver **la** Mónica el martes.

Mónica aikoo tavata Lolan tiistaina. → Lolan aikoo tavata Mónica tiistaina.

Suomen kielellä voi muuttaa lauseen sanajärjestyksen melko vapaasti aiheuttamatta väärinkäsityksiä sijamuotojen avulla. Espanjaksi käytetään akkusatiivipronomineja samaan tarkoitukseen. Oletetaan siis, että lause alkaa subjektilla samalla tavalla kuin oletetaan, että ihminen on lauseen luonnollinen subjekti. Siksi merkataan poikkeukset, esim. laittamalla *a*-preposition objektina toimivan ihmisen eteen. Kuka siis tapaa kenet toisessa esimerkissä?... ”Lolan” on tavallaan sama kuin ”**a** Lola”, ja ylimääräinen **la** varoittaa meitä sanajärjestyksen muutoksesta.

2. TODO:

Objektina toimiva *todo*-sana vaatii ylimääräisen **lo**-pronominin samaan tapaan kuin englanniksi sanotaan ”I want it all” tai ”You took it all”.

- Lo veo todo.

Näen kaiken (”sen kaiken”).

- –¿Está todo bien?

Onko kaikki ok?

–Sí, solo tengo que revisarlo todo una vez más.

Kyllä, minun täytyy vain tarkista kaiken (sen kaiken) jälleen kerran.

Toinen esimerkki on dialogi. Sen ensimmäisessä repliikissä *todo* on lauseen subjekti, eikä siksi vaati mitään pronominia. Toisessa repliikissä kuitenkin *todo* on lauseen objekti ja tämän roolin korostava ylimääräinen pronomini *lo* auttaa meitä ymmärtämään lauseen.

IHMISTEN MERKITYS

Suomenkielisissä lauseissa keskitytään mieluummin asioihin eikä ihmisiin ehkä stereotyyppillisen ujouden takia. Ihmisiin jatkuva viittaaminen voi tuntua turhalta ja jopa holhoavalta, sillä viittauskohde on yleensä itsestään selvä. Siksi lauseessa ”Voitko antaa vähän vettä?” ymmärretään, että tarkoitus ei ole antaa vettä yleisesti maailmalle vaan *minulle*, ja puhuja onnistu pyytämään vähän vettä nostamatta itseään ”turhaan”.

Espanjaksi taas tämä toimi aivan toisinpäin. Elämä tuntuu epärealistiselta ja etäiseltä, mikäli puhutaan viittamatta kehenkään. Ihmisten on jopa vaikea ymmärtää puhetta, jos ei ensinäkään tiedetä selvästi, ketä asiamme koskee. Siksi voi päätellä, että espanjan kielen objektipronominilista lienee simppelempi, mutta painopisteen siirtäminen ”läsnäolevaan puhetyyliin” välillä voi tuntua vaikeahkolta opiskelijoista.

Koska viitataan usein ihmisiin, espanjankielisistä lauseista löytyy joskus objektipronominyhdistelmiä, joissa on aina joko **refleksiivi + akkusatiivi** – TAI **datiivi + akkusatiivi** –pronominit peräkkäin. Huomaathan, että näissä vaihtoehdoissa datiivi tai refleksiivi tulee aina akkusatiivipronominin eteen, sillä keskitytään ensinäkään ihmiseen ja vasta sen jälkeen asiaan.

- **Me** pongo la camisa nueva. **Me la** pongo.

Puen uuden paidan (päälleni). Puen sen (päälleni).

- **Te** corto el pelo. **Te lo** corto.

Leikkaan tukkasi. Leikkaan sitä. (Leikkaan *sinulta* tukkaa. Leikkaan sitä *sinulta*.)

Ensimmäisessä lauseessa on verbi *poner*, joka lähtökohtaisesti tarkoittaa ”laittaa”. Ilman *me*-pronominia, espanjankielisen kuuntelijan looginen kysymys olisi ”Mihin laitetaan?”. Tosin refleksiivipronominin avulla ymmärretään heti, että puhutaan pukemisesta, sillä lauseessa joku laittaa/pukee paidan *päälleen*.

Toisessa lauseessa suomenkielinen puhuja keskittyy asiaan (tukka), kun taas espanjankielinen puhuja keskittyy ihmiseen (Leikkaan *sinulta* jotakin). Katso seuraavia esimerkkejä.

- Tenéis que lavar**os** los pies. Tenéis que lavar**os**los.

Teidän täytyy pestä jalat (jalkaterät). Teidän täytyy pestä ne. (Teidän täytyy pestä ”itseltänne” jalat. Teidän pitää pestä ne ”itseltänne”.)¹

- **Te** meto las llaves en el bolsillo. **Te las** meto en el bolsillo.

Laitan avaimet taskuusi. Laitan ne. (Laitan avaimet ”sinuun” taskuun. Laitan ne ”sinuun” taskuun.)

¹ Pahoittelen, kun suluisissa olevat lauseet todennäköisesti näyttävät suomen kielen pahoittelelta!

Espanjankielisessä maassa käymässänsä eksynyt turisti saattaa yrittää muodostaa lauseita viittamatta kehenkään. Jos ensimmäisessä esimerkissä hän sanoisi *Tenéis que lavar los pies* kuuntelija todennäköisesti ihmettelisi ”Kenen jalat pestään? Tarkoittaako tämä turisti, että pitää tehdä niin kuin Jeesus, joka pesi muiden ihmisten jalat näyttääkseen nöyryyden esimerkkiä?”. Toinen turisti saattaa käyttää omistumuotoa pakon edessä osoittaakseen kenelle jalat kuuluvat (*Tenéis que lavar vuestros pies*), mutta kumpikaan ei kuitenkaan käsitä asian juurta – Meidän tulisi luonnollisesti **ajatella kohdistettua ihmistä ensin**.

Jos pystymme aloitta asioiden käsittelyä ihan kohdistetusta ihmisestä, niin omistumuodot tuntuvat melko turhilta. Jos avaimet tulevat sinulle ja sitten täsmennän, että ne tulevat nimittäen taskuun, ei tarvitse selventää vielä, että tasku on juuri *sinun*. Sen takia *tu bolsillo* tuntuisi joko turhaan viralliselta Raamatun tyyliin tai suorastaan tankerolta.

KAKSI OBJEKTIPRONOMINIA PERÄKKÄIN

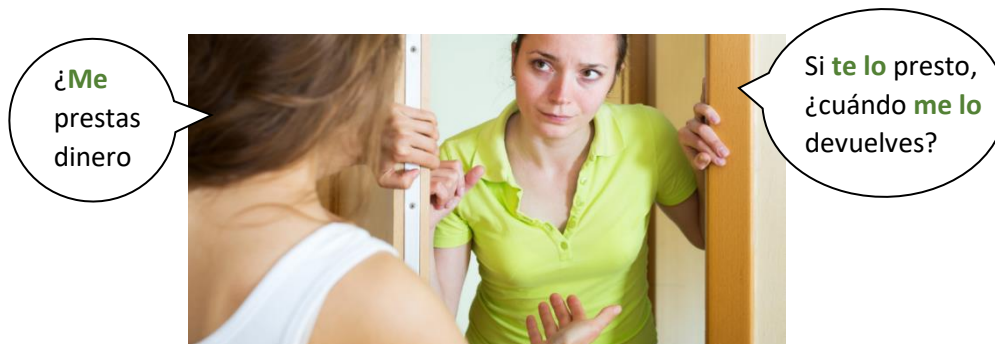
Edellisessä kohdassa nähtiin, että välillä käytetään kahta objektipronominia peräkkäin. Mahdolliset yhdistelmät ovat siis refleksiivi + akkusatiivi TAI datiivi + akkusatiivi. Katsotaan yhtä aiemmin käytettyä esimerkkiä lähemmin.

- **Os tenéis que lavar los pies. Os los tenéis que lavar. / Tenéis que lavaros los pies. Tenéis que lavaroslos.**

Teidän täytyy pestä jalat (jalkaterät). Teidän täytyy pestä ne.

Kuten on todettu, mahdolliset objektipronomininit liimataan verbin perään, mikäli verbi on perus-, kesto- tai käskymuodossa. Muissa tapauksissa ne kuuluvat aina verbin eteen. Siksi saa valita kummalle puolelle objektipronomininit laitetaan, kun kyseessä on verbiyhdistelmä (esim. preesens + perusmuoto kuten ylhäällä), mutta ei missä nimessä saa tungeta mitään verbien väliin.

Tämän lisäksi, täytyy myös todeta, että **molemmat pronominit kuuluvat joko verbin eteen tai taakse peräkkäin**. Olisi siis väärin sanoa ”~~Os tenéis que lavar los~~”, sillä lauseen melodia vaatii, että saadaan molemmat pronominit näppärästi hoidettua saman sanan yhteydessä. Ja pieni pilkunviilauksessa tässä on, että liimattessamme kaksi pronominia verbin perään, merkataan myös painomerkillä, että sanapaino on edelleen samassa tavussa sanan kasvua huolimatta (llevároslos, limpiármelas, jne.).

² Tällainen turhan omistumuodon käyttö on kaikkien aikojen ”tankeroespanjan” klassikko.

KAKSI PRONOMINIA PERÄKKÄIN – FONEETTINEN MUUTOS

Objektipronominien käytöstä tulee helpompi, kun totutaan käyttämään usein "me lo / me la"- tai "te lo / te la"-yhdistelmiä.

- No tengo el libro aquí, pero luego **te lo** llevo a casa.
Minulla ei ole sitä kirjaa täällä, mutta tuon "sen sinulle kotiin" myöhemmin.
- ¡Que gorra más alegre! ¿**Me la** prestas?
Onpas iloinen lippis! Saanko lainata sen? (Lainaatko sen minulle?)

Rakenteesta voi kuitenkin tulla vaikeampi datiivipronominien suhteessa, sillä **le ja les -muodot muuttuvat se-muotoon akkusatiivipronominin edessä**. Espanjan kielen puhujien on mukavampi sanoa "se lo / se la" tai "se los / se las" kuin "~~le lo / le la~~" tai "~~le los / le las~~", mutta muutos vaatii toki vähän tottumista opiskelijalta.

- Julia necesita estas carpetas, así que luego **se las** llevo.
Julia tarvitse nämä kansiot, joten tuon ne hänelle myöhemmin.
- Mis hermanos siempre vienen a mi casa cuando **se lo** pido.
Sisarukseni tulevat kotiini aina, kun pyydän (sen heiltä).

Ensimmäisessä lauseessa Juliaan viittaava *le* muuttuu *se*-muotoon. Toisessa lauseessa sisaruksiin viittaava *les* muuttuu myös *se*-muotoon.

OBJEKTIPRONOMINIT – PAINOLLISET MUODOT

Kuten todettiin aikaisemmin, espanjankielinen objektipronomini on painoton sana, jonka on nojattava johonkin verbiin oikean ääntämisen mahdollistamiseksi. Mutta mitä sitten tapahtuu, kun verbiä ei ole? Miten voisi sanoa esim.

- Kenelle annan kirjeen?
- **Minulle** kiitos.

Mikäli verbiä ei ole, käytetään **painollista objektipronominia**. Muistatko isoa objektipronomini-taulukkoamme? Muunnellaan pronomineja vähäsen.

REFLEXIVOS		DATIVOS		ACUSATIVOS	
me a mí	itseni, itseäni, itsessäni, jne.	me a mí	minulle, minulta	me a mí	minut, minua
te a ti	itsesi, itseäsi, itsessäsi, jne.	te a ti	sinulle, sinulta	te a ti	sinut, sinua
se a sí	itsensä, itseänsä/itseään, itsessänsä/ itsessään, jne.	le a él a ella a usted	hänelle/sille, häneltä/siltä, (teitittely- muodot)	le a él a ella a usted	hänet / sen, häntä / sitä
nos a nosotros/-as	itsemme, itseämme, itsessämme, jne.	nos a nosotros a nosotras	meille, meiltä	nos a nosotros a nosotras	meidät / meitä
os a vosotros/-as	itsenne, itseänne, itsessänne, jne.	os a vosotros a vosotras	teille, teiltä	os a vosotros a vosotras	teidät / teitä
se a sí	itsensä, itseänsä/itseään, itsessänsä/ itsessään, jne.	les a ellos a ellas a ustedes	heille/niille, heiltä/niiltä, (teitittely- muodot)	les a ellos a ellas a ustedes	heidät / ne, heitä / niitä

Sinun tulee osata vain vihreät muodot. Taulukko näyttää isolta, mutta systeemi on oikeasti simppelempi, sillä vain **a mí**- ja **a ti**-muodot ovat uusia. Muut ovat meille tutut personapronominin preposition takana. **A mí**-muoto tulee painomerkillä erottuakseen *minun*-omistussanasta (*Mi* poema → *Minun* runoni), mutta ei se tietenkään ole paha virhe ellet muista. Huomaathan myös, että datiivi- ja akkusatiivipronominien vastineet ovat myös samat, mikä helpottaa koko satsin.

- ¿A quién le doy la carta? –**A mí**.
Kenelle annan kirjeen? –Minulle.
- ¿A quién esperas? –**A ti**.
Ketä odotat? –Sinua.

Painollisia pronomineja käytetään myös korostaaksemme erityisesti, kehen toiminta kohdistuu.

- **Te** doy la carta **a ti**.
Annan kirjeen *juuri sinulle*.
- **Los** espero **a ustedes**.
Odotan *juuri teitä*.

Ja nämä pronominit ovat myös erittäin hyödyllisiä *gustar*-verbin kanssa.

- – **A mí** me gustan los dientes amarillos. **¿Y a ti?**
– *Ainakin minä* pidän keltaisista hampaista. Entä sinä? (*Ainakin minulle* keltaiset hampaat ovat mieluisia. Entä sinulle?)
– **A mí** también. / **A mí** no.
– Minä myös (Minulle myös) / Minä en (Minulle ei)
- – **A mí** no me gusta dormir de pie. **¿Y a ti?**
– *Ainakin minä* en pidä seisaallani nukkumisesta. Entä sinä? (*Ainakaan minulle* seisaallani nukkuminen ei ole mieluista. Entä sinulle?)
– **A mí** tampoco. / **A mí** sí.
– Minä en myöskään pidä (Ei minullekaan) / Minä pidän. (Minulle kyllä)

Kummankin dialogin alussa oleva **a mí** -ilmaisu korostaa, että *kyseessä on vain minun mielipiteeni*. Eli pronomiinilla otetaan huomioon, että toisen henkilön mielipide saattaa olla erilainen. Kaikki muut dialogeissa olevat painolliset pronominit viittaavat johonkuhun ilman verbin intonaatiotukea.

Painolliset pronominit kuuluvatkin aina jonkun preposition taakse. Siksi sanotaan **para mí** ja **para ti**, kun tilataan ravintolassa/baarissa TAI muodostetaan joku lause olla-verbin avulla. Vain silloin. Luonnollisesti painolliset pronominit näyttävät tällaisilta, *para*-preposition kanssa.

PARA + PRONOMBRES TÓNICOS	
para mí	minulle
para ti	sinulle
para él / para ella, para usted	hänelle/sille + (teitittelymuodot)
para nosotros/-as	meille
para vosotros/-as	teille
para ellos/-as, para ustedes	heille/niille + (teitittelymuodot)

- **Para ellas** vino tinto y **para mí** un agua mineral.
Heille punaviiniä ja minulle kivennaisvesipullo.
- El rock duro no es **para nosotros**.
Hard rock ei ole meille.
- Pues tengo malas noticias **para ustedes**: ahora tengo una guitarra eléctrica.
Noh, minulla on nimittäin huonoja uutisia teille – Minulla on nyt sähkökitara.

Samat painolliset pronominit käytetään monien prepositioiden perässä. Tosin tärkeä poikkeus on prepositio *con*. Kuinka sanotaan *minun kanssani* ja *sinun kanssasi*? Saat oppia seuraavat muodot, jos olet kiinnostunut. Sinun ei kuitenkaan vielä tarvitse oppia niitä, ellet ole lähdössä johonkin espanjankieliseen maahan opiskelijaksi.

CON + PRONOMBRES TÓNICOS	
conmigo	minun kanssani
contigo	sinun kanssasi
con él con ella con usted	hänen kanssaan / sen kanssa + (teitittelymuodot)
con nosotros con nosotras	meidän kanssamme
con vosotros con vosotras	teidän kanssanne
con ellos con ellas con ustedes	heidän kanssaan / niiden kanssa + (teitittelymuodot)

KESTOMUOTO / GERUNDI

Joissakin kielissä (esim. hindi, saksa ja monet pohjoismaiden kielet) ei ole tai ei mielellään käytetä kestopuotoa (ts. gerundimuotoa), vaan puhutaan preesensissä silloin, kun toiminta on vielä kesken.

Tosin joissakin kielissä (esim. kiina, englanti tai romaaniset nykykielet) sanotaan, että ihminen **on tekemässä** jotakin, kun toiminta on vielä käynnissä. Espanjan kieli kuuluu viimeiseen joukkoon.

Vanhalla tuntemallamme preesensmuodolla oikeasti ilmaistaan, että ”on tapana” tehdä jotakin.

- Tomo café.
(Yleensä) juon kahvia.
- ¿Comes carne?
Onko sinulla tapana syödä lihaa?

Jos puhuja kuitenkin tarkoittaa, että jotakin tehdään *parhailaan*, pitää käyttää kestopuotoa. Esimerkiksi englanniksi saisi sanoa ”I’m having a coffee right now”, mutta ”I drink a coffee right now” olisi suorastaan tankeroenglantia.

Espanjan kielellä **ar-ryhmän verbien kestopuoto muodostetaan ando-päätteellä. Muissa tapauksissa käytetään iendo-päätettä.** Epäsäännöllisiä verbejä on vain muutamia.

AR		ER/IR		IRREGULARES	
INFINITIVO	GERUNDIO	INFINITIVO	GERUNDIO	INFINITIVO	GERUNDIO
hablar	hablando	comer	comiendo	ir	yendo
cerrar	cerrando	perder	perdiendo	leer	leyendo
tomar	tomando	escribir	escribiendo	dormir	durmiendo
trabajar	trabajando	vivir	viviendo		

Apuverbinä käytetään **estar**.

- Estoy tomando café.
Minä juon nyt kahvia.
- ¿Estás comiendo carne?
Syötkö parhailiasi lihaa?

Useimmiten ilmaistaan kestopuotoa siis verbiyhdistelmän avulla. Yhdistelmässä, on tavallisesti apuverbi preesensissä ja pääverbi on gerundimuodossa. Siksi mahdolliset objektipronominit saavat olla joko preesensmuodon edessä tai liimattuna gerundimuodon perään. Eikä koskaan tungeta niitä verbien väliin!!!

- Me estoy tomando un café. Me lo estoy tomando. / Estoy tomándome un café. Estoy tomándomelo.
Juon nyt kahvin. Juon nyt sen.
- ¿Te estás comiendo la carne? ¿Te las estás comiendo? / ¿Estás comiéndote la carne? / ¿Estás comiéndotela?
Syötkö nyt lihan? Syötkö nyt sen?

Muistathan, että juodessa, syödessä tai lukiessamme refleksiivipronomini tarkoitti, että juodaan, syödään tai luetaan *loppuun*. Siksi on yhtäkkiä näin monta pronomineja näissä esimerkeissä.

Tässäkin tapauksessa molempien pronomien on oltavia joko edessä tai takana, eli peräkkäisiä. Sen lisäksi gerundi on pidempi muoto, ja siksi yksikin pronomini riittää painomerkin laittamiseksi (comiéndote ja comiéndotela).

PERFEKTI

Perfektimuodolla kerrotaan, mitä joku **on tehnyt**. Kuten suomeksi, perfekti koostuu sekä partisiippimuodossa olevasta verbistä että apuverbistä.

Partisiippi (tehnyt, puhunut, syönyt) **muodostetaan *ado*-päätteellä, mikäli verbi kuuluu Ar-ryhmään. Muissa tapauksissa käytetään *ido*-päätettä.** Lisäksi sinun kuuluu opetella yhdeksän epäsäännöllistä muotoa. Olepa tarkkana, sillä partisiipin *ado*- ja gerundin *ando*-päätteet menevät helposti sekaisin.

AR		ER/IR		IRREGULARES	
INFINITIVO	PARTICIOPIO	INFINITIVO	PARTICIOPIO	INFINITIVO	PARTICIOPIO
hablar	hablado	comer	comido	abrir	abierto
cerrar	cerrado	perder	perdido	decir	dicho
tomar	tomado	dormir	dormido	escribir	escrito
trabajar	trabajado	ir	ido	hacer	hecho
				morir	muerto
				poner	puesto
				romper	roto
				ver	visto
				volver	vuelto

Apuverbinä käytetään puolestaan **haber**. Tämä ei ole täysin uusi verbi sinulle, sillä Espanja 1 -kurssissa opit *hay*-sanana, joka vastaa englanninkieliseen *there is / there are*.

Hay on oikeasti erikoinen persoonaton muoto (siksi se ei muuttunut esim. monikossa – Esim. *Hay muchos amigos*, eli ”On monia ystäviä”), joka tulee haber-verbistä. Vaikka haber-verbillä ei taida olla suoraa vastinetta suomeksi, ehkä riittää tietää, että sen merkitys viittaa jotenkin olemassaoloon.

Haber-verbi on kuitenkin hyödyllinen meille apuverbinä, ja se taipuu seuraavasti.

HABER
he
has
ha
hemos
habéis
han

Eli Espanjan kielen perfektimuoto näyttää tällaiselta.

- Hoy no **has trabajado** tanto.
Et ole tehnyt niin paljon töitä tänään. / Et ole työskennellyt niin paljon tänään.
- Te lo **he dicho** mil veces. ¡La paella no lleva chorizo!
Olen sanonut sen sinulle tuhat kertaa. Paellassa ei ole chorizoa!

Mahdolliset objektipronominit kuuluvat aina apuverbin ja partisiipin yhdistelmän eteen, sillä perfekti ei ole perus-, kesto- eikä käskymuotoa. Olepa tarkkana myös siinä, **ettei koskaan tungeta mitään apuverbin ja partisiipin väliin** espanjaksi, vaikka se olisikin mahdollista suomeksi.

- Has hecho **bien**.
Olet hyvin tehnyt.
- **Siempre** le he abierto la puerta.
Olen aina avannut oven hänelle.

Sinusta voi ehkä tuntua, että espanjankielisissä lauseissa on liikaa liikkuvia pieniä osia. Nämä kuitenkin tulee aina samassa järjestyksessä, ja toisto helpottaa lauseen rakentamisen huomattavasti.

- **No te lo he** dicho nunca anteriormente, pero te quiero.
En koskaan ole sitä sinulle sanonut aikaisemmin, mutta rakastan sinua.

Tässä mallilauseessa mahdolliset objektipronominit kuuluvat verbin eteen, sillä ne ovathan verbin sanapainosta riippuvia panottomia sanoja. *No*-kieltosana kuuluu myös verbin eteen, kunhan se ei erota

objektipronominit verbistä. Jos halutaan siirtää *nunca*-sanan eteen, *no* katoa, kun ei voi olla kuin yksi kielteinen sana ennen verbiä – Esim. *Nunca te lo he dicho, pero te quiero.*

Espanjan kielen perfektiä käytetään suurin piirtein kuten suomen kielen vastinettaan, mutta Espanjassa (vain Espanjassa eikä muissa espanjankielisissä maissa) on tapana käyttää mielellään sitä eikä imperfektiä silloin, kun asia on juuri tapahtunut tai on ainakin tapahtunut samana päivänä.

- **Perdón, ¿qué has dicho?**
Anteeksi, mitä sanoit? (Espanjan tyyliin)
- **He terminado** la tarea esta mañana.
Sain tehtävän valmiiksi tänä aamuna. (Espanjan tyyliin)

Koska opitaan imperfektiä vasta seuraavassa kurssissa, sinun kannattaa käyttää vain perfektiä toistaiseksi menneistä tapahtumista puhuen.

KÄSKYMUOTO / IMPERATIIVI

Imperatiivimuodolla annetaan käskyjä. Tässä kurssissa opitaan ainoastaan **tú-** ja **vosotros-**muotojen imperatiivia, eli kuinka annetaan käskyjä yhdelle tai monille henkilöille käyttämättä *ustediin* liittyvää kohteliaisuusmuotoa. Kiellot ("Älä tee") puolestaan jäävät myös seuraavalle kurssille.

TÚ-IMPERATIIVI

Tú-imperatiivi on varsin helppo, sillä **jokaisen verbin preesensin hän-muoto toimii myös käskymuotona** tarvittaessa epäsäännöllisiä verbejä lukuunottamatta.

REGULARES	
INFINITIVO	IMPERATIVO
bailar	baila
volar	vuela
comer	come
perder	pierde
escribir	escribe
elegir	elige

Muista samalla, että **mahdolliset objektipronominit liitetään perään** perus-, kesto-, käskymuodon säännön mukaisesti.

- **Habla**, Antonio. **Háblame**, por favor.
Puhu, Antonio. Ole hyvä ja puhu minulle.

- **Devuélvenos** la pelota. **Devuélvenosla**.
Anna pallo (meille) takaisin. Anna se meille.

Ensimmäisessä esimerkissä näkyy, että espanjaksi käytetään nimiä herkemmin saadaksemme muut tottelemaan. Tosin, voi aina pehmentää käskyn sanomalla *por favor* tai puhekielisillä ilmauksilla *haz el favor* tai *anda*.

Lisäksi näissä esimerkeissä paljastuu se, että yhdenkin tavun lisääminen objektipronominien takia aiheuttaa painomerkin lisäämisen.

Imperatiivilla on vain kahdeksan **epäsäännöllistä** verbiä, mutta ne ovat tärkeitä. Opithan seuraavat verbit esimerkkeineen.

IRREGULARES		
INFINITIVO	IMPERATIVO	EJEMPLO
decir	di	Dime la verdad Kerro minulle totuus.
hacer	haz	Hazme caso. Kuuntele, mitä sanon.
ir	ve	Vete . Lähde menemään.
poner	pon	Ponte los zapatos. Póntelos Pue kengät jalkaan. Pue ne jalkaan.
salir	sal	Sal de ahí. Ulos sieltä!
ser	sé	Sé tú mismo/a. Ole oma itseäsi.
tener	ten	Ten cuidado. Ole varovainen. / Pidä varasi.
venir	ven	Ven conmigo. Tule minun kanssani. / Tule mukaan.

Huomaathan, että käytetään **decir**-verbiä tiedottaaksemme jotakin lyhyesti, ja käytetään **contar**-verbiä (varsinaisesti ”kertoa”), kun kyseessä on kertomus tai tarina. Esimerkiksi käyttäisimme lähtökohtaisesti decir-verbiä saadaksemme selvää jostakin faktasta tai tiedosta (”Söitkö sinä viimeisen keksin vai et?”), mutta sanoisimme ”Cuéntamelo todo” (Kerro kaikki), mikäli esim. kuulustellaan ystävää lomamatkastaan tai suuresta elämäkanteesta.

Vosotros-imperatiivi

Käytetään vosotros-imperatiivia vain Espanjassa, sillä Latinalaisessa Amerikassa käytetään ensi kurssille kuuluvaa *ustedes*-muotoa. Itse asiassa eivät edes espanjalaiset käytä virallista vosotros-imperatiivia, sillä on olemassa helpompi versio. Sinun ei siis tarvitse opetella tätä virallista muotoa, mutta laitan kuitenkin muutama esimerkkiä tiedoksi vaan.

- **Ayudadla**, por favor.
Auttakaa häntä olkaa hyviä.
- **Devolvednos** la pelota. **Devolvédnosla**.
Antakaa pallo (meille) takaisin. Antakaa se meille.
- **Abrid** los libros. ¡**Abridlos** ya!
Avatkaa kirjat. Avatkaa ne jo!
- **Tomaos** el café y **poneos** la ropa.
Juokaa kahvit ja pukekaa vaatteet.

Esimerkeistä voi päätellä, että laitetaan d-kirjain verbin perusmuodon ärrän tilalle ja liimataan edelleen mahdolliset objektipronominit perään. Lisäksi kyseinen d katoa vokaalien välistä ("toma**d**os", "pone**d**os"...), nimittäen refleksiiviverbeillä. Sinun ei kuitenkaan tarvitse oppia tätä, sillä puhekielellä käytetään aina simppeleitä vosotros-imperatiivia.

Puhekielessä siis jokaisen **verbin perusmuoto toimii myös imperatiivina tarvittaessa**. Mahdolliset objektipronominit liimataan edelleen verbin perään eikä mikään kirjain katoa vokaalien välistä.

- **Ayudarla**, por favor.
Auttakaa häntä olkaa hyviä.
- **Devolvernos** la pelota. **Devolvérnosla**.
Antakaa pallo (meille) takaisin. Antakaa se meille.
- **Abrir** los libros. ¡**Abrirlos** ya!
Avatkaa kirjat. Avatkaa ne jo!
- **Tomaros** el café y **poneros** la ropa.
Juokaa kahvit ja pukekaa vaatteet.

Koska verbien perusmuodossa sanapaino on viimeisellä tavulla, niin painomerkki tarvitaan vain, mikäli perään tulee kaksi pronominia ("Devolvérnosla").

Puhekielinen vosotros-imperatiivi on erityisen yleinen **irse**-verbin kohdalla. Siksi sanotaan aina **Iros** (Häipykää) eikä *idos*.

Käskyjen perustelu

Käskyjen perustelu ei espanjaksi viita tavoitteeseen ("Syö, että kasvat"), vaan selitykseen tai vältettävään tilanteeseen ("Syö, kun ei muuten sinusta jää kuin luut"). Katso seuraavia esimerkkejä.

- Corre, que llegamos tarde.
Juokse, kun muuten myöhästymme.
- Vete, que ya llegan mis padres.
Häivy, kun vanhempani saapuvat jo.
- Dame un cigarrillo, anda, que me he quedado sin tabaco.
Anna vaan savuke, kun minulla ei enää ole.

Tällaisten rakenteiden käyttö opitaan pikkuhiljaa. Mutta hei, kuten kuubalainen laulaja-kirjailija Silvio Rodríguez sanoi "Kauheudet opitaan hetkessä. Kauneuden oppiminen vie koko elämän."

